

Miroslav Lacko: Repatriácia Čechov a Slovákov do vlasti po skončení prvej svetovej vojny.

Komentář vedoucího práce

Miroslav Lacko byl dlouholetým aktivním členem mého semináře, v jeho rámci opakovaně nejen prezentoval dílčí výstupy svých studentských prací. I v rámci semináře se projevoval jeho nadstandardní přístup a vůle pracovat na dalším profesním růstu. Nebylo obtížné jej získat pro širší spolupráci na autorských textech, literárních recenzích, které publikoval již v průběhu svého magisterského studia na stránkách časopisu Střed. Spolu s doktorandy z mého semináře se Lacko přihlásil se specifickou dílčí problematikou své rigorózní práce k účasti na mezinárodní vědecké konferenci „Přesídlování národů“ organizované Historickým ústavem AVCR.

Práci kolegy Lacka sleduji již delší dobu, a mohu tak posoudit nejen aktuální text, ale rovněž postupný vývoj a typické rysy přístupu autora k jeho tématům. Předně je třeba zdůraznit systematickosti a zodpovědnosti, s níž Lacko postupuje, soustředěný zájem nejen o konkrétní téma, ale tvůrčí práci jako takovou. Snaha podchytit problematiku v její maximální šíři a zhodnotit ji s dostatečným odstupem odborného i časového nadhledu byla u Lacka patrná od samého počátku. Miroslav Lacko se mi dlouhodobě jeví jako zapálený badatel, který nehledá snadnou cestu k dosažení prostého výsledku napsání a obhajoby požadované práce, ale je zaujatý tvorbou, tvůrčím procesem jako takovým, snahou po dosažení co nejobjektivnějšího uceleného hodnocení – a po jeho samostatné prezentaci.

V posledním roce Miroslav Lacko vykonal pracovní stáž na půdě Masarykova ústavu AV ČR, zároveň spolupracoval s několika týmy plnicími výzkumné úkoly. Vedle spolupráce se skupinou prof. Jana Rychlíka to byla najmě spolupráce na plnění grantového úkolu GAČR „T. G. Masaryk a Slované“, jehož řešitelem je autor tohoto komentáře. Na základě této spolupráce mohu potvrdit, že své úkoly Lacko vykonává svědomitě a samostatně.

Tyto rysy jeho pracovního a studijního přístupu je možno rozpoznat i v samotné předkládané rigorózní práci, a to zejména v důkladné heuristické přípravě, která kombinuje archivní výzkum se studiem literatury a hledáním dalších nestandardních zdrojů informací. Tento kvalitní badatelský a studijní základ poskytl autorovi řadu variabilních možností k nastavení optimální koncepce zpracování tématu repatriace českých a slovenských krajanů do Československa po vzniku samostatného státu. V jejím rámci se projevila jak snaha o širší rozpracování na pozadí rozvratu světové války a nepřehledného vývoje po jejím konci v době formování nástupnických států Rakousko-Uherska. Právě snaha o postihu příliš širokého závěru při zpracování tématu působí vnitřní labilitu práce. Druhou rovinu koncepčního přesahu Lackovy práce můžeme nacházet v jeho citlivém vnímání problematiky repatriace v souvislosti s širšími otázkami vystěhovalectví a krajanství, které nabíraly v době náhlé změny rozpadu středoevropské říše v letech 1918-19 zcela specifický charakter. S úskalími tématu se po mém soudu Lacko vyrovnal dostatečně, byť analytické pasáže působí někdy zmatečným dojmem, snaží se kombinovat příliš mnoho dílčích aspektů, které se ne vždy daří sladit do jednotného harmonického celku a kontinuálního rozboru.

Přes dílčí slabiny předkládaného rigoróza, jej celkově hodnotím jako průkazný doklad samostatné práce. Zároveň oceňuji celkový přístup Lacka k odborné práci a snahu o další profesní postup.

V Hýskově 12. června 2014.

Komentář vypracoval
Doc. V. Doubek, Dr.